

G. István László

Vajúdószoba

Álmomban rászállt egy légy
a kezemre. A hártvás szárnyak
fokozatosan kifehéredtek.
Természetfilm szignálja,
aláfestésnek egy sztentori
hang, „a hártvás őszülés”. A szomszéd
szobában vajúdtak, sokan
összeterelve, úgy is hívták,
vajúdószoba. Aki fontos volt
nekem, már negyedik napja bent
volt. A lassú szülés mindig
kedvező, van ideje a léleknek
bejárni a test hegy-völgyeit, berendezkedhet,
mire beköltözik. Nem
tudom, milyen viszonyban voltam a
gyerekekkel. Nem lehettem az apja,
mert mikor benéztem a tükörbe, egy
fehér hajú ember nézett vissza rám.